

Liboje, december 1981

Leto 24 — Številka 4

LIBO

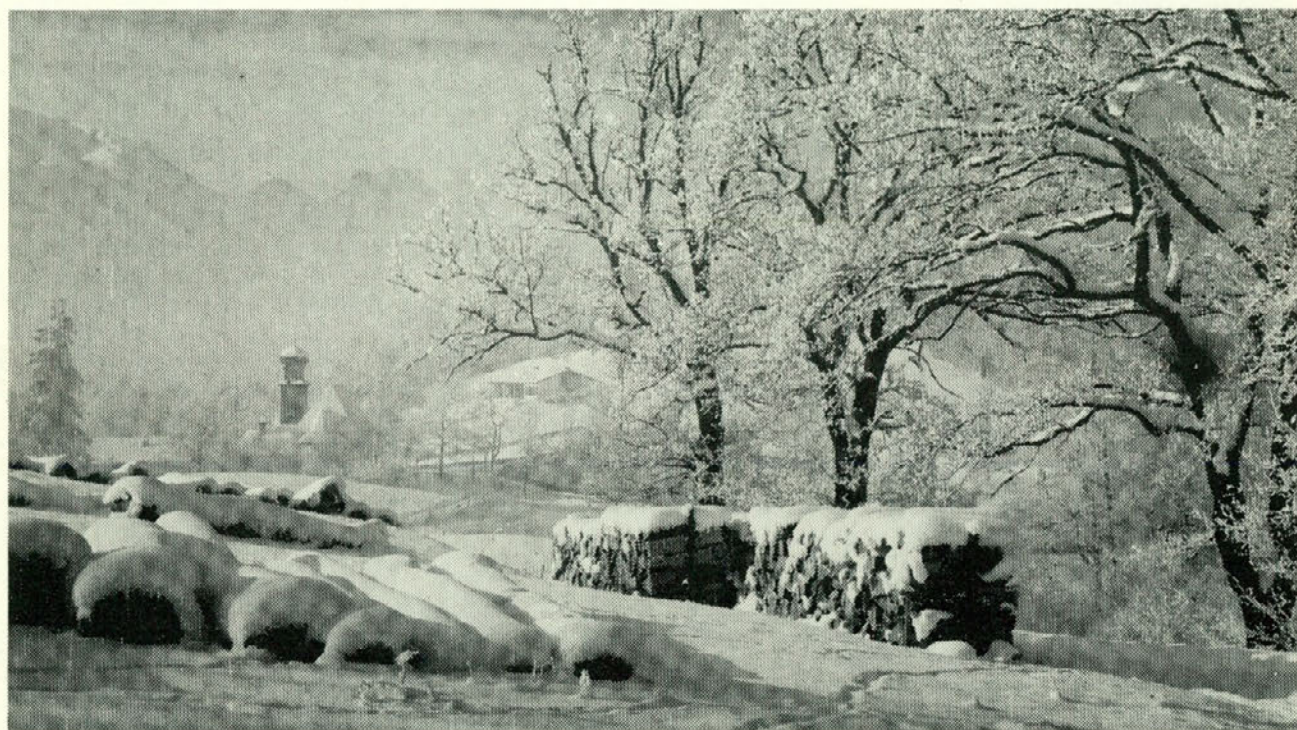
249/1981

1119811814,4

COBISS •

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

SREČNO 1982

želi TOZD Keramika; TOZD Ploščice; TOZD Grafit;
Svet KS Liboje; DPD Svoboda Liboje; DPO KIL in KS Liboje

OB KONCU LETA

Zopet je konec leta, ko moramo dati obračun za opravljeno delo v preteklem letu. Ta obračun kaže, da smo v glavnem izpolnili naše planske naloge in v nekaterih ekonomskih kategorijah dosegli celo več, kot smo planirali. To je še posebej vzpodbudno, če upoštevamo, da smo v tem letu imeli kar precej težav z reprodukcijskim materialom domačega in tujega izvora.

Največje težave z reprodukcijskim materialom je imela TOZD "Ploščice". Zaradi pomanjkanja biskvitnih ploščic niso več kot dva meseca normalno proizvajali. Zato so tu doseženi rezultati najslabši.

Tudi v TOZD "Grafit" smo komaj prebrodili krizo z uvoženimi surovinami brez večjih posledic.

V TOZD "Keramika" sicer ni prišlo do ustavitve celotne proizvodnje. Imeli pa smo več zastojev v modelarni zaradi pomanjkanja modelarskega gipsa. Kar se je občutilo v livarnah in strugarnah. Prav tako so večkrat nastopile omejitve glede asortimana proizvodnje zaradi pomanjkanja določenih frit, oksidov itd. Vedno težja je situacija z rezervnimi deli za uvožene stroje in peči.

Kljub številnim težavam z materialom pa TOZD "Keramika" dosega zelo dobre rezultate. Večja skrb za vzdrževanje je omogočila rednejši potek proizvodnje, zmanjšani so izmečki proizvodnje in tudi večja delovna in tehnološka disciplina sta doprinesli, da so rezultati nad planiranimi.

Povečanje dohodka je omogočilo, da smo osebne dohodke v delovni organizaciji zvišali nekaj več, kot so jih zvišali v povprečju v naši občini in republiki. S tem smo nadoknadili zaostajanje osebnih dohodkov za drugimi.

Skratka ob koncu leta 1981 lahko rečemo, da je bilo leto težavno, vendar uspešno za našo delovno organizacijo.

Kaj pa prihodnje leto? Razvoj gospodarskih razmer doma in v svetu, kaže na to, da bodo pogoji za proizvodnjo v prihodnjem letu težki, morda celo težji kot v letošnjem letu. Omejitve uvoza v letošnjem letu so bile hude in včasih že kar nerazumljive. Nobenih realnih pokazateljev ni, da bi bilo teh omejitev v

drugem letu manj. Mi pa vemo, da brez določenih uvoznih materialov ne moremo proizvajati.

Dejstvo, da brez izvoza ni uvoza, je jasno že vsakomur v delovni organizaciji. Zato tudi odpora proti izvozu, ki je bil svoj čas prisoten v kolektivu ni več oz. je zmanjšan na minimum. Težko pa je razumeti, da imamo devize, pa ne moremo uvoziti, kar nujno potrebujemo za proizvodnjo. No, to so dileme, s katerimi se ne ubadamo samo mi, temveč tudi drugi.

Jasno nam mora biti, da bomo v prihodnjem letu morali še več izvoziti, več delati, boljše delati in skratka še bolj skrbno gospodariti s tem, s čemer razpolagamo. Izboljšanje kvalitete proizvodnje je naša najosnovnejša naloga in pogoji, da se uspešneje uveljavimo na zunanjih tržiščih. To pa je edini način, da se približamo cilju, katerega smo postavili za leto 1982 s petletnim planom. Ta cilj pa je kot vemo 2700 ton keramike, 150.000 m² ploščic in 500 ton grafitnih izdelkov. To proizvodnjo moramo doseči v glavnem z obstoječo opremo, kajti nove opreme bo v letu 1982 zelo malo. Rezalet gline, katerega bomo v kratkem dobavili, nam bo izboljšal situacijo v pripravi gmote. Nova stružnica v delavnicah bo omogočila preciznejše strgarske usluge delavnic. Rekonstrukcija stare gmote in modelarne ter podobno, kar planiramo v letu 1982, bo dalo rezultate šele leto kasneje.

Glavna investicijsko-naložbena dejavnost bo v prihodnjem letu usmerjena za izgradnjo "Delavske restavracije" in nakup počitniškega doma. Smatramo, da je že skrajni čas, da si tudi naša delovna organizacija uredi te osnovne probleme na področju družbenega standarda. Vsa leta smo s polnim razumevanjem vlagali akumulacijo v proizvodnjo. Zato menimo, da imamo vso moralno pravico, da si uredimo tudi to področje.

V prihodnjem letu pa moramo poleg navedenega pripraviti vse za novogradnjo peči št. 3, katera je dotrajana in jo moramo zamenjati.

Vsem sodelavcem in njihovim družinam Srečno in uspešno Novo leto 1982.

F. T.

IZVOZ 82 – naša skupna naloga

Naša DO se že vrsto let vključuje v mednarodno delitev dela. Zadnjih nekaj let spadamo med tako imenovane pasivce, saj še vedno uvoza s konvertibilnega trga ne pokrivamo z lastnim izvozom na to tržišče. Do sedaj smo to razliko pokrivali z združevanjem deviznih sredstev z organizacijami združenega dela, ki ustvarjajo več deviz, kot pa jih porabijo. To združevanje nikakor ni poceni, prinaša pa tudi celo vrsto težav in omejitev.

Osnovna težava je v tem, da se prosta devizna sredstva pri teh delovnih organizacijah pojavijo navadno šele v drugi polovici leta, mi pa devize oz. uvoženi repromaterial potrebujemo skozi vse leto. Po sprejemu ostrih uvoznih omejitev v mesecu septembru je postalo jasno, da bomo svoje potrebe po uvozu morali pokriti z lastnim izvozom, na zahodna tržišča.

V letošnjem letu smo planirali uvoz z velikimi težavami, pa tudi z nekaterimi motnjami v proizvodnji uspeli skrčiti za nekaj več kot polovico. Zaloge uvoženega repromateriala iz lanskega leta so nam pošle, na domačem trgu pa teh materialov ni mogoče nabaviti, ker jih nihče ne proizvaja. Tudi domači dobavitelji reprodukcijskega materiala imajo svoje obveznosti, zato je nabava domačih surovin in repromaterialov dokaj problematična in neredna.

Nekateri proizvajalci domačega repromateriala nimajo možnosti lastnega izvoza, zato od nas zahtevajo devize, da bi nas redno oskrbovali. Poseben problem predstavlja uvoz grafitu. Do konca leta 1980 smo grafit uvažali iz Rusije. Za ta uvoz niso potrebne devize, zato je bila ta varianta za nas zelo ugodna. Z letošnjim letom pa so se stvari spremenile. Ruski dobavitelj nam je vse dobave grafitu odpovedal. Kljub raznim intervencijam, prošnjam in razgovorom nismo uspeli zagotoviti niti kilogram grafitu iz Rusije. V nastali situaciji smo prisiljeni povečati izvoz na konvertibilni trg, to je v Iran. Posledica tega je, da ne bomo mogli dovolj oskrbeti domačih livarn z grafitnimi lonci.

TOZD Ploščice je v zadnjem kvartalu letošnjega leta končno našel nekako sprejemljivo rešitev za dobavo biskvitnih ploščic. S tem je bistveno razbremenil uvozne potrebe celotne DO.

To je edina sprejemljiva rešitev predvsem zato, ker TOZD Ploščice ne ustvarja deviz z lastnim izvozom.

TOZD Keramika, ki ustvarja največ deviz, potrebuje precej velika sredstva za uvoz glazur, pigmentov, podloženih plošč itd. Keramika ima velike obveznosti do izvoza v Rusijo, ki je dohodkovno zelo zanimiva, žal pa ne prinaša deviznih sredstev. Prav za izvoz v Rusijo porabimo precejšen del uvožene glazure, pigmentov itd., ki pa jih je treba kupiti na zahodnem trgu.

Da bi pokrili vse nujne potrebe zaradi uvoza repromateriala za celotno DO moramo bistveno povečati izvoz na zahodna tržišča. To nikakor ni lahka naloga. Vemo, da je zahodni trg zelo težak. Zahteva boljšo kvaliteto izdelkov, točne dobavne roke, sprejema točno naročene količine itd. Pri vseh teh zahtevah pa so prodajne cene na tem trgu bistveno nižje, kot na domačem.

Da bi vse to dosegli se moramo potruditi vsi, ki smo zaposleni v DO. Potrebno bo tudi vnaprej polno razumevanje problemov med TOZD-i, prelivanje in solidarno odstopanje deviznih sredstev med TOZD-i, če hočemo postavljene naloge izvesti in v naslednjem poslovnem letu proizvajati normalno brez zastojev.

Pavel Tilinger

Novosti v Jugokeramiki

V drugem polletju letošnjega leta je keramični kombinat Jugokeramika odprl nov TOZD v Orahovici in obnovljeno tovarno keramičnih ploščic v Vojniču. Proizvodni program tovarne v Orahovici je zidna ploščica dimenzij 10 x 20 cm, 15 x 20 cm in 20 x 20 cm.

Tovarna v Vojniču pa se je po eksploziji v lanskem letu popolnoma modernizirala. Nabavili so novo peč tipa Riedhammer in sušilnico za biskvitno proizvodnjo. Stare fri-

kacijske stiskalnice so nadomestile nove hidravlične stiskalnice Sacmi tip HP 550. Njihova osnovna proizvodnja je podna ploščica dimenzije 20 x 20 cm in 10 x 20 cm, v zadnjem času pa so pristopili k izdelovanju ploščic večjih dimenzij. Izgled in kvaliteta omenjenih ploščic je na visokem nivoju. Zaradi dobave ploščic za naš TOZD smo stopili v stik z obema tovarnama. Kupili smo ploščice v Vojniču, vendar smo jih zaradi omejenih

kapacitet pri proizvodnji mase, dobili le okoli 9000 m². V zadnjem času smo preizkušali ploščice iz Orahovice. Njihova proizvodnja ima še vedno velike težave in tudi zidna ploščica kot prodajni artikel ni več tako iskana. Zaradi omenjenih težav glede iz zaloga zidnih ploščic poizkušajo narediti podno ploščico, ki je na našem tržišču bolj iskana, KIL Liboje pa bi odkupila od njih 150.000 m².

Forto Turk

Sodelovanje z umetniki

Po vsakoletnih simpozijih, ki smo jih prirejali v naši delovni organizaciji in so bili več ali manj uspešni, smo v letošnjem letu zaradi specifičnih razmer pri oskrbovanju s surovinami in stabilizacijskih razmer gospodarjenja spremenili način sodelovanja z umetniki. V letošnjem letu so v našo delovno organizacijo umetniki prihajali posamezno ob različnem času. Naša delovna organizacija je v letošnjem letu sodelovala z naslednjimi:

Zvest Apolonijo
Flego, Tršak, Kržišnik, Arzenšek,
Bratuš-Furlan, Toth in Četkovič.

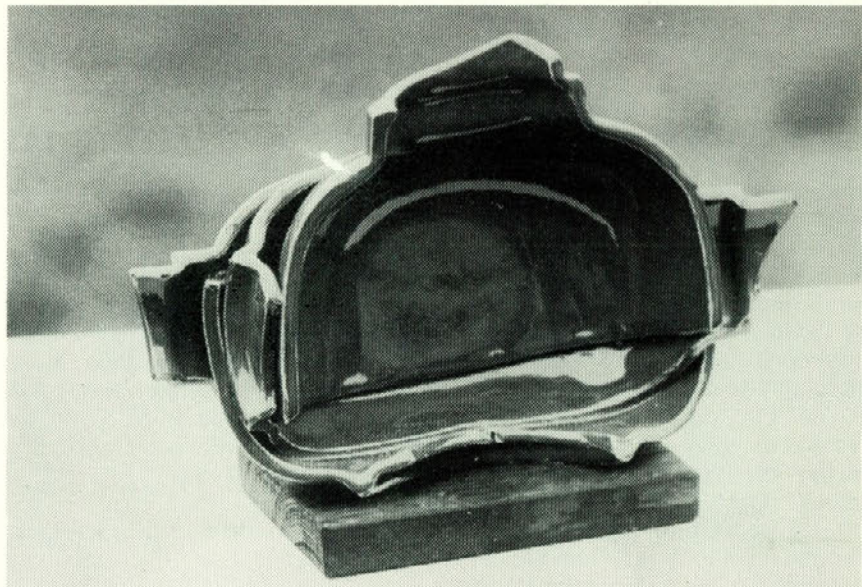
Sodelovanje z vsemi je prineslo zanimive novosti pri prodajanju in oblikovanju keramike. Vsi so že delali na keramiki tako, da jim glina ni bila tuja, tuje jim je bilo loščenje, paleta keramičnih barv in delo z njo. Gotovo ima za vsakega umetnika keramika poseben čar, kajti ko je izdelek dokončan, še vedno ne moremo predvideti končni izgled.

Pri žganju na visokih temperaturah pride do skrčkov, pokanja, prelivanja glazur in nekateri od omenjenih pojavov negativno vplivajo na končni izgled izdelka. Največjo stvaritev v letošnjem letu je naredil Tomaž Kržišnik in sicer vhod v novo osnovno šolo v Idriji v velikosti 21 m². Delal je na keramične plošče večjih dimenzij iz Komende.

Vasko Četkovič je naredil poleg velikega števila skulptur, plastik in risb na ploščice še grb mesta Kočevje v velikosti 10 m². V letošnjem letu smo tudi odkupili dekor "Lipa" — izdelek Toneta Flego.

Gotovo so vsi, ki so ustvarjali v naši delovni organizaciji spoznali način dela z glino, glazuro in delo v keramični industriji. Njihovi izdelki popestrijo našo redno proizvodnjo in pokažejo umetniško keramiko v takšni luči, kot si jo tudi zasluži.

Forto Turk

Izdelek Vasilije Četkoviča

Volilne konference v OOKZ

V dneh med 10. in 16. 11. 1981 so se v vseh štirih OOKZ Keramične industrije Liboje vršile volilne konference. Na konferencah so bile podane ocene družbeno-političnih razmer ter poročila o delu posamezne OOKZ v preteklem mandatnem obdobju. V oceni in v razpravi po njej, so člani ZK kritično in precej realno ocenili trenutno stanje ter predlagali nekatere praktične rešitve določenih problemov. Zelo realno smo ugotovili bodočo problematiko ter se opredelili za rešitev te, s tem da zagotovimo čimvečji izvoz, ki nam bo omogočil tudi uvoz prepotrebnih rezervnih delov za opremo ter reprodukcijski material.

V posameznih OOKZ smo izvolili naslednja vodstva:

KERAMIKA:

Žerjav Danica — sekretar
Križnik Konrad — nam. sekretarja

člani sekretariata:

Štorman Marjan
Baloh Jože
Škrin Stanislav
Zemljak Anica
Videc Marjan

Gluhak Gabrijela

Kotnik Majda — evidentičar
Bauer Venceslav — idejropol. ref.

GRAFIT:

Bolčević Ivan — sekretar
Pernoušek Franc — nam. sekret.
Bauer Venceslav — idejropol. ref.

PLOŠČICE:

Zemljak Martin — sekretar
Zeme Jožefa — nam. sekretarja
Bauer Venceslav — idejropol. vod.

DSSS:

Mlinarič Anton — sekretar
Tilinger Pavel — nam. sekretarja

člani sekretariata:

Godler Borut
Knez Bojana
Selič Danijel
Gorenjak Milan

Kotnik Majda — član sekretariata in evidentičar
Bauer Venceslav — idejropol. vodja

Novoizvoljenemu vodstvu želimo uspešno delo v bodočih težkih časih.

OM

Predstavljamo vam

Tokrat smo iz kuverte matičnih števil izžrebali dva delavca in sicer: tov. Viktorja Colnariča, ki dela v oddelku slikarna in tov. Vilija Germačnika, ki dela na delovnem mestu vodja planskega oddelka.

Majhen kraj pod Bočem se imenuje Sveti križ in tu se je leta 1933 v družini Colnarič rodil kot osmi otrok Viktor. Oče je imel majhno kmetijo, ki ni dajala dovolj kruha vsem otrokom, saj je bilo v družini devet mladih lačnih ust. Pridne roke staršev so se trudile, toda zaman, večkrat so bili lačni. Beda je bila tako velika, da se Viktor spominja, da sta štiriletnega otroka morala starša oddati v rejo premožnejšemu kmetu, ker so mu otroci že odrasli. Tu ni čutil pomanjkanja, čeprav je že pri sedmih

Viktor Colnarič

letih začel pomagati svojim krušnim staršem, saj jih je vzljubil kot prave starše. Tu so ga vpisali tudi v osnovno šolo, ki jo je moral redno obiskovati. Na kmetiji je ostal do svojega trinajstega leta, potem pa so ga njegovi pravi starši vzeli nazaj domov.

Po očetovi smrti je bila mati primorana oddati, razen dveh otrok, vse ki so odšli od hiše s trebuhom za kruhom.

Mati ga je odpeljala v Kostrivnico k večjemu kmetu, kjer je služil za obleko in hrano. Tu je lahko nadaljeval tudi s šolanjem, vendar je bilo delo na kmetiji v ospredju, bolj pomembno, zato je postalo njegovo učenje in šola postranska stvar,

Kmalu nova stanovanja

V našem kolektivu smo se vseskozi zavedali, da je stanovanjska problematika vedno prisotna in zato tudi vsa sredstva po družbenem dogovorju namenjamo v ta namen. S tem pa tudi mi prispevamo k ureditvi kraja, saj so delavci s pomočjo stanovanjskih posojil gradili in še gradijo individualne stanovanjske hiše, delovna organizacija pa sodeluje s Samoupravno stanovanjsko skupnostjo pri gradnji blokov. Na ta način je bilo zgrajeno zelo lepo naselje na Gričku v Kasazah in v spodnjih Kasazah.

Na Gričku se gradi že šesti blok z dvajsetimi stanovanji. Blok bi moral biti dograjen v mesecu decembru, žal pa se bo gradnja podaljšala do konca januarja. V tem bloku je tudi naša delovna organizacija odkupila 9 stanovanj in sicer:

4 dvosobna stanovanja
4 enosobna stanovanja in
1 garsonjero.

Po dosedanjih ugotovitvah je gradnja zelo solidna in tudi prostori so zelo funkcionalno izkoriščeni. Predvsem pa moramo povedati, da je toplotno zelo dobro izolirano. Gradnjo bloka izvaja Obnova Celje in lahko rečemo, da še nobena stanovanjska stavba ni bila zgrajena v tako kratkem roku, predvsem pa moramo prebivalci tega kraja pohvaliti delavce, ki so bili izredno disciplinirani in kljub temu, da so gradili precej veliko stavbo, jih skoraj ni bilo slišati.

Upamo, da bodo tudi pri ceni tako solidni.

GZ

kajti potrebno je bilo ohraniti golo življenje.

Ko mu je bilo osemnajst let, se je prvič odpravil, da obiše svojo sestro, ki je živela v Prekmurju. Ta obisk je bil tudi prelomnica njegovega dotedanjega življenja. Zakaj? Na tej poti so ga legitimirali obmejni varnostniki, zahtevali od njega vse osebne podatke in tako so zvedeli vse. Svetovali so mu, naj se zaposli raje v kakšnem podjetju in naj ne zapravlja svojih mladih let na kmetiji, kjer se mu zna zgoditi, da bo kmetu na starost odveč. Tako so Viktorja prepričali, da je odšel k sestram v Liboje. Obe sta bili že zaposleni v naši delovni organizaciji.

Prvič je prestopil prag naše delovne organizacije meseca maja 1951. leta. V tovarni je opravljal razna dela in sicer: devet let v oddelku strugarna kot oblikovalec skled in krožnikov, sedem let kot vratar, sedaj pa opravlja razna lahka in pomozna dela v oddelku slikarna.

V tovarni je spoznal dekle, ki je kasneje postala njegova žena. Rodili so se jima trije otroci, ki so že danes preskrbljeni. Pridne roke so na Brnici na zemlji, ki sta jo podedovala, zgradila lasten dom. Čeprav gradita hišo že dvajset let, še ni končana, marsičemu sta se in se morata še odrekati.

Vprašanje:

"Kakšno je vaše počutje v delovni sredini?"

Odgovor:

"Ker delam v oddelku, v katerem delajo v pretežni meri same ženske, se kar dobro počutim. Vendar mi to kaj malo pomaga, ker nisem zdrav, sem namreč invalid III. stopnje".

Vprašanje:

"Kaj pa samo delo, ste zadovoljni z njim, ga radi opravljate, vas osebni dohodek, ki ga dobivate, stimulira pri delu?"

Odgovor:

"Z osebnim dohodkom nisem zadovoljen, ker ne delam po normi, sem namreč režijec in seveda manj zaslužim, čeprav dobim razliko v plači, ker sem invalid, je moj osebni dohodek še vedno preskromen. Medtem, ko samo delo ni pretežno in ga zelo rad opravljam".

Vprašanje:

"Ali ste kdaj razmišljali, da bi kot invalid III. kategorije lahko v delov-

ni organizaciji opravljali kakšno drugo delo in opravilo in kje?"

Odgovor:

"Ne vem, mogoče bi lahko opravljal delo kontrolorja v oddelku strugarna, morda bi na tem delovnem mestu lahko več zaslužil. Toda, ko sem zbolel, nisem bil sposoben delati drugje kot v vratarnici, to pa zato, ker je tu bilo lahko in sedeče delo."

Vprašanje:

Ste kdaj razmišljali, kako bi lažje in bolje opravljali delo, ki vam ga odredi vaš predpostavljeni?"

Odgovor:

"Na to nisem mislil, ampak delam to, kar mi odredita oddelkovodja in mojster, saj morata skrbeti, da naše delo nemoteno poteka."

Vprašanje:

"Na katerem področju samoupravljanja delujete, oziroma ste bili izvoljeni?"

Odgovor:

"Že pred leti sem bil enkrat izvoljen, da opravljam funkcijo člana delavskega sveta, medtem ko drugih funkcij, kot samoupravljalet nisem imel."

Vprašanje:

"V katerih družbenopolitičnih organizacijah delujete, oziroma ste včlanjeni?"

Odgovor:

"Sem član sindikata, SZDL in RK. Na terenu sem bil nekaj časa tudi blagajnik SZDL v Krajevni skupnosti Liboje.

Vprašanje:

"Kakšno je vaše zanimanje za dogajanja v DO in kje vse črpate informacije?"

Odgovor:

"Včasih preberem Informator, pa večkrat vsega ne razumem. Precej zvem tudi na zborih delovnih ljudi, rad berem tudi našega Keramika in Občana. Napisanega je več kot dovolj, vendar za vse to branje le ni časa."

Najin čas klepetanja je potekel in zaželela sem mu veliko zdravja v prihodnosti.

Libojska kotlina, ki jo obdajajo hribi, je v vsakem letnem času po svoje zanimiva, pa če je po vrhu še tvoj rojstni kraj, je pečat te izrazitosti še mnogo lepši.

Vili Germadnik

Nasproti doma Svobode Liboje stoji še danes hiša, v njej je bila pred leti zdravstvena postaja in nad tem delom hiše so stanovali Vilijevi starši. Oče je bil keramični delavec, zaposlen v proizvodnji gmote, mati pa delavka na vagi. Rodilo se jima je pet otrok in Vili je bil najmlajši, rojen leta 1925. Otroška leta je preživel doma.

Osnovno šolo je obiskoval v Libojah in Žalcu. Ko mu je bilo šestnajst let je okusil krutosti vojne vihre.

Prvič se je zaposlil 24. 6. 1946 v naši delovni organizaciji, pa saj ni čudno, tradicija keramikov ne sme izumreti.

Najprej je delal kot sovozač, kasneje pa je zaradi svoje pridnosti in marljivosti, takega tudi danes vsi poznamo, napredoval. Opravljal je razna dela v računovodstvu in sicer od knjigovodja osebnih dohodkov, dela na kalkulacijah, dela na obratovnem knjigovodstvu do vodje računovodstva, sedaj pa že več let opravlja delo vodje planskega oddelka.

Med delom je tov. Vili vse skozi izpopolnjeval svoje znanje na raznih tečajih iz knjigovodstva in to pridobljeno znanje koristno uporabljal pri svojem delu. Obiskoval je tudi dvoletno šolo za kvalificiranje keramične delavce in jo uspešno končal. Njegova želja po znanju pa še s tem ni bila potešena, vpisal se je v višjo šolo za organizacijo dela v Kranju.

Tov. Germadnik Vili je poročen in oče dveh že preskrbljenih otrok.

Že leta 1957 sta si z ženo na Griču nad tovarno postavila hišo, kar še

bolj potrjuje privrženost temu kraju. Vili se rad spominja dni, sodelavcev, kolegov ter prijateljev, ko so drug drugemu pomagali pri gradnji hiš in navdušeno pravi: "To so bili časi medsebojnega povezovanja, kolegijalnosti, udarniškega dela in prijateljstva. Takrat nam ni bilo nič pretežko."

Vprašanje:

"Delo, ki ga opravljate je zahtevno, ali ste zadovoljni z njim?"

Odgovor:

"Vsako delo zahteva popolnega človeka. Če pa poteka povrhu tega še normalno, oziroma, če mi gre delo od rok in so rezultati dobri, sem sam s seboj zadovoljen, ker imam prijeten občutek, da sem tudi jaz prispeval tisti delež družbi, ki sem ji ga dolžan dati."

Vprašanje:

"Planiranje je na sploh zapletena stvar, poleg tega pa je pri nas v povojih, s kakšnimi problemi se torej največkrat ukvarjate pri svojem delu?"

Odgovor:

"Delo planskega oddelka bi bilo idealno, če bi proces proizvodnje potekal brez vsakih nepredvidenih problemov, kar pa seveda ni mogoče, kajti že najmanjša sprememba pri nedobavi planiranih količin surovin, spelje tok proizvodnje v drugo smer in tako se prvotni plan čez noč postavi na glavo. Vsaka najmanjša sprememba povzroči, da se mora del proizvodnje preusmeriti, planirati je potrebno druge izdelke, ali delati drugo glazuro, pa tudi izvoz napravi svoje v proizvodnji in pri planiranju."

Vprašanje:

"Ali imate kak predlog, ki bi vam omogočil boljše pogoje dela?"

Odgovor:

"Za boljše delo našega oddelka bi morala biti boljša evidenca. Tu mislim na medfazno dnevno evidenco tam, kjer jo še danes nimajo in ki bi pozitivno vplivala na izboljšanje dela našega planskega oddelka."

Tov. Germadnik Vili je vseskozi aktiven družbenopolitični delavec v kraju in v delovni organizaciji.

V delovni organizaciji je opravljal in še opravlja pomembne samoupravne funkcije. Večkrat je bil izvoljen v delavski svet in v razne komisije DS, leta 1974. je bil izvoljen za delegata zbora združene-

ga dela in razne druge komisije in odbore.

Prav tako je dolgoletni organizator vseh volitev, ki se vršijo v samoupravne organe in tako zagotavlja demokratičnost vsakega posameznega člana našega kolektiva, to funkcijo opravlja še danes.

Vprašanje:

"V katerih DPO delujete, oziroma član ste?"

Odgovor:

"Sem član SZDL, sindikata, DPD Svobode, RK, Strelske družine, Ribiške družine, Planinskega društva itd. Aktivno pa sem deloval oziroma delujem v upravnem odboru društva DPD, v moškem pevskem zboru, več let pa sem bil tudi referent za rekreacijo in letovanje pri sindikatu."

Ker je tov. Vili bolj tihe in skromne narave ni odveč, če to vprašanje sama podkrepim in povem, da je za svoje nesebično delo v društvu DPD Svobode Liboje dobil Savinovo in Galussovo priznanje. V delovni organizaciji je za delo in zasluge

prejel leta 1966 od predsednika TITA medaljo za delo, leta 1979 pa je bil odlikovan z Redom dela s srebrnim vencem.

Vprašanje:

"Kakšno je vaše mnenje o obveščanju v naši DO?"

Odgovor:

"Obveščen sem dovolj. Ali drugače rečeno, kdor hoče biti obveščen je lahko. Jaz moram biti že po službeni dolžnosti bolje obveščen, zato tudi dobivam razne zapisnike in druge informacije. Ne smemo pa prezreti tega, da obveščanje pri nas včasih zamuja, oziroma je prepočasno, če pogledamo samo na časopis Keramik, ki izhaja komaj vsake tri mesece in nam prinaša dokaj zastarele "novice"."

In s tem odgovorom je bil tudi moj vprašalnik izčrpan. V imenu vseh zaposlenih želim obema v Novem letu 1982 veliko zdravja in zadovoljstva.

Majda Kotnik

Delovne akcije

Pred nedavnim smo se člani OOK DSSS dogovorili, da bomo delavci DSSS priskočili na pomoč proizvodnemu delu, če bo potrebno. Tak primer je bil dne, 27. 11. 1981, ko smo dobili sporočilo od Interevrope Celje, da sta na carinjenju dva kamiona z 38. tonami kitajskega porcelana. Ker je bil to predpraznični termin in ker so delavci v skladišču gotovih izdelkov ravno ta dan

nakladali keramiko za izvoz v SSSR, smo organizirali akcijo razkladanje. Dne 3. 12. 1981 je ponovno prispel kamion in tudi ta dan smo organizirali akcijo razkladanja. Za dan republike smo tako tudi mi dodali svojo kapljico v morje prizadevanj za stabilizacijo družbene skupnosti.

OM

Rekreacija v Keramični industriji Liboje

Kljub temu, da se udeležujemo sindikalnih tekmovanj in so mnogi naši člani dobri športniki, na področju rekreacije ne dosegamo najboljših rezultatov. Sedaj, ko je končano tekmovanje za leto 1981 vemo, da smo osvojili 11. mesto v skupni uvrstitvi. Sodelovali smo skoraj v vseh tekmovanjih, najboljše rezultate pa smo dosegli pri kegljanju, rokometu, streljanju in smučanju. Po enoletnem premoru smo se tudi udeležili keramičnih iger v zveznem merilu, ki so se odvijale v Sanskem mostu. Z minimalno ekipo 13. tekmovalcev smo dosegli v panogah, ki smo jih prijavili dobre rezultate. Iger smo se zaradi stabi-

lizacijskih razmer udeležili le z minimalnim številom tekmovalcev. Z neudeležbo pa bi bili edini, ki bi prekinili 11-letno tradicijo.

Kakor tudi prejšnje leto smo tudi letos uredili rekreacijo v osnovni šoli v Petrovčah. Čas rekreacije je dobro izbran, saj imamo telovadnico na razpolago v ponedeljek od 18.30 do 19.30. Na žalost pa se je udeležuje v povprečju le 10 rekreativcev in zato še enkrat apeliramo na vse, da se udeležujejo rekreacije, ki daje človeku dobro počutje in elan za boljše delo na delovnem mestu.

Turk Forto

Pohod po Kamniških planinah

V eni izmed zadnjih števil našega glasila, smo se sprehodili po Savinjski planinski poti, danes se napotimo na Šaleško pot, čaka nas še pot spominov NOB občine Domžale, pot spominov NOB občine Hrastnik in tako naprej. Zakaj omenjam poti spominov, ki mejijo na našo občino. Omenjam zato, ker te poti pletejo venec spominov, kot so ga nekdanje spletale kurirske poti. Ena izmed kontrolnih točk Domžalske poti je vrh Golčaj nad Blagovico. Tu je Radomeljska četa čakala na kurirja iz Črete, da bi se povezala s Štajerskim bataljonom in skupaj z njim odšla na Brežiški pohod. Kurir se je zaradi bitke na Čreti zamudil, četa je bila izdana in uničena.

Ena izmed točk Hrastniške poti je Kal. Neposredna veza s Savinjsko dolino in ta pot pelje v Rečico pod Gozdnikom, pod Šmohorjem, zopet povezava z našo potjo, kot so bile povezane kurirske in partizanske poti.

Vrnimo se k Šaleški poti. Tudi ta pot ni neznana članom našega društva. Vseh pohodnikov po poti je blizu 800, med njimi je 76 članov našega društva. Med prvimi, ki so to pot opravili, so naši upokojenci. Omenimo naj Pere Franca in pokojnega Cilenšek Leopolda; bila sta 3. oziroma 4. v našem društvu, ko sta pot opravila. Med 7 člani, ki so letos opravili to pot, je 6 članov PS KIL Liboje. Vseeno je, kje začnemo s potjo. Mi bomo pričeli na Gori

Oljki, vrhu, kjer se stikata Savinjska in Šaleška pot. Poglejmo, kaj so planinci iz Velenja, ki oskrbujejo to pot, napisali v svoj Vodnik:

"...Zaradi samotne lega med Savinjsko in Šaleško dolino je Gora Oljka kljub skromni višini 734 m razgledna kot malokateri vrh. Od tu vidimo Spodnjo Savinjsko dolino, Zasavsko hribovje, Dobrovlje, Savinjske Alpe, Golte, Ponikvansko planoto in Karavanke. Opisovalci navajajo, da se v lepem vremenu vidi z Gore Oljke 72 cerkva..."

Iz Gore Oljke se napotimo v Andraž in naprej v Št. Ilj, ne navajamo kontrolnih točk, lahko se najdejo. Iz Št. Ilje gremo preko Velikega Kožlja proti velenjskemu gradu. Iz Velikega Kožlja je prečudovit pogled na Velenje oziroma Šaleško kotlino.

Pot od Gore Oljke do Velenja lahko opravimo v enem dnevu.

Rdečnikova kašta

Potem gremo iz Velenja do gostilne Kavčič v Šaleku. Tu se začne drugi del naše poti, tu je tudi začetek opisa po Vodniku. Iz Šaleka gremo proti Gonžarju. Smo na lepi razgledni točki nad Vinsko goro. Od Gonžarja gremo proti Paškemu Kozjaku. Postojimo pred domačijo Jurko in tu dobimo tretji žig. Spominska plošča na hiši nas spominja, da smo prišli na področje, kjer se je februarja 1944 bojevala XIV. divizija. Spominska plošča nas spominja na to, da je tu padel borec te divizije.

Predno pridemo do koče, se ustavimo na planoti Visoko, to je spomenik, ki nam sporoča, da se je tukaj v noči od 18. na 19. februar 1944 prebila XIV. divizija proti Paki.

Ko odtisnemo žig v planinski koči na Paškem Kozjaku, se vzpnemo k Sv. Joštu prizorišču znanih bojev XIV. divizije od 17. do 19. februarja 1944. Od Sv. Jošta je lep razgled, vidimo Pohorje, Golico, Uršljo goro, Peco, Olševo, Raduho in Savinjske Alpe.

Od tu se spustimo proti Ramšaku. Smo nad sosesko Hude luknje. Na boje XIV. divizije februarja 1944 in na boje XVII. divizije NOV Jugoslavije v drugi polovici maja 1945, nas spominja grobnica padlih borcev. Iz teh bregov so skušali borci XVII. divizije preprečiti preboj ustaškim kolonom proti Avstriji.

Pot zaključimo v Hudi luknji, kjer si lahko ogledamo kraško jamo, ki je izhodišče za naslednji pohod.

Iz Hude luknje se bomo napotili proti Mehu, Metulu, obiskali bomo Graško goro in krenili proti Zarazborju. Graška gora nam je neznana, v Zarazborju bomo izvedeli mnogo zanimivega o bojih med NOB, pri Ernežniku pa poprašajmo hišnega gospodarja, kako je bilo s Pohorskim bataljonom. Hišni gospodar je bil v Mariboru zaprt s Sulcem, edinim preživelim borcem Pohorskega bataljona in Sulc mu je razložil, kako so se borili in junaško padli borci Pohorskega bataljona. Pot bomo nadaljevali do Zavodenj, od tu so slabe veze v dolino. Zato je mogoče bolje, da gremo od Zarazborja po E-6 na Andrejev dom na Slemenu in tu prespimo, drugi dan obiščemo Žlebnikovo domačijo in se vrnemo na Šaleško pot ter gremo proti Savineku. Savinec je v Belih vodah. Od Savineka gremo še na Skorno in na Paški vrh, od koder se lahko vrnemo v dolino ali pa gremo še na Goro Oljko. Spome-

nik na Skornem nas spominja na borbe, ki so bile novembra 1944, ko se je branila osvobodjena Zgornja Savinjska dolina.

To je bežen opis poti, ki ne pove veliko. Zato je prav, da pohodnik vzame s sabo Vodnik po poti, opozarjal ga bo na etnografske spomenike, ki jih ob poti srečuje, na slavno zgodovino NOB, ki se je tu odvijala.

Pot ni težka, prehodimo jo lahko v treh, štirih etapah. Malo težko je z dostopom poti iz relacije Huda luknja Veliki oz. Laški vrh. Je pa ta prednost, da se lahko prenoči v Andrejevem domu in v dveh dneh, se ta pot lahko opravi.

Mlin ob Ljubiji

Kdaj drugič pa bomo šli na Hrastniško ali Domžalsko pot.

Franc Ježovnik

sodelovanje Radia Celje, zlasti pa tov. Tonetu Vrblu, ki vedno sodeluje z nami.

Na kraju pa naj povem, da že sedaj razpravljamo o pripravah na jubilejno X. revijo, ki naj bi bila 23. novembra prihodnje leto.

Upamo, da bo organizacijski odbor poskrbel, da bo jubilejna revija nadvse uspela v zadovoljstvo nastopajočih, zlasti pa poslušalcev. Brez dvoma bo potrebno še bolj vztrajno delo vseh za uspešen jubilej.

ŠD

9. revija narodno zabavnih ansamblov – uspešna

Letos 22. novembra je bila pri nas v Libojah že 9. revija narodno zabavnih ansamblov. Kot vedno je bila tudi to pot prostorska stiska t.j. premajhna dvorana, da bi sprejela vse poslušalce narodnih viž, predvsem pa zato, ker sta bila tudi letos samo dva koncerta. Nastopalo je 23 ansamblov in 4 solisti, skupno število nastopajočih je bilo 153. Vsak koncert so otvorili naši godbeniki fanfaristi, uvodno besedo pa je imel predsednik ZKO Žalec tov. Meglič Janez, navzoče pa je pozdravil tudi predsednik organizacijskega odbora revije. Moramo reči, da ansambli radi prihajajo k nam v Liboje in prav je, da se seznanimo, kdo vse so nastopali na 9. reviji.

1. Ansambel Francija Lipičnika
2. Potepuhi Velenje
3. Savinjskih 7, Liboje
4. Ansambel Francija Zemeta, Vojnik
5. Kvartet Frankolovčani
6. Šaleški fantje, Velenje
7. Veseli Hmeljarji, Žalec
8. Ansambel Francija Klaužerja, Štore
9. Mešani oktet Lokvanj, Vojnik
10. Veseli Štajerci iz Štor
11. Ansambel kulturnega društva Dobje pri Planini
12. Trio Šabec, Ljubečna
13. Podkrajski fantje, Velenje
14. Planika iz Šoštanja
15. Ansambel Ivana Smeha, Rogaška Slatina
16. Hmeljarski instr. kvintet Velika Pirešica

17. Vojniški instr. kvintet, Vojnik
18. Ansambel Vinka Cverleta, Šentjur
19. Trio Tineta Stareta, Vrh pri Domžalah
20. Savinjski instr. kvintet, Galicija
21. Primorski fantje, Piran
22. Viki Ašič, Celje
23. Ansambel Vita Muženiča, Ljubljana 7

Posamezniki:

1. Zabukošek Terezija — Slance, Teharje
2. Zagode Rudi — citre, Brežice
3. Leopold Tratnik, Socka
4. Orlač Ivan, Izola

Ko analiziramo uspehe revije je prav, da omenimo tudi kvaliteto igranja in lahko trdimo, da je na zadovoljivi ravni, povedati pa moramo, da naše revije nimajo tekmovalnega značaja. Pri tem damo možnost vsem amaterjem, ki se brez dvoma trudijo, da je njihov nastop kvaliteten. Naš namen je, da bi tudi nadaljevali z idejo, čimveč nastopajočih, saj samo tako širimo glasbo in vspodbujamo ansamble h kvalitetnemu igranju.

Ob uspešnem zaključku revije moram v imenu društva Svobode izreči vso zahvalo organizatorju revije, zahvaliti se za pokroviteljstvo Keramični industriji Liboje, ZKO Žalec, in kulturni skupnosti, še posebno pa posameznikom, ki so pri organizaciji prispevali svoj levji delež. Zahvala velja tudi za stalno

Proslava dneva republike

DPD Svoboda Liboje je organizirala 27. 11. 1981 proslavo v počastitev Dneva republike. Na tej proslavi je sodelovala SZDL in ostale družbenopolitične organizacije kraja.

Kulturni program je pripravilo šolsko kulturno društvo, ki deluje v sestavi DPD Svobode, tamburaški zbor Svobode in recitatorji mladine Liboj.

Proslavo Dneva republike je dopolnil sprejem cicibanov v pionirsko organizacijo osnovne šole Liboje. Sprejem je bil nadvse veličasten, povezan z recitacijami; prisega pionirjev pa je vse prisotne na proslavi globoko ganila, saj daje zagotovilo, da bodo naši najmlajši dobri in zavedni državljani socialistične Jugoslavije.

Želimo, da bi bilo še več tako lepo pripravljenih proslav ob naših praznikih. Brez dvoma pa gre zahvala tovarišicam šole Liboje, ki so proslavo lepo pripravile. Iskrena želja nas vseh je, da bi takšno sodelovanje še nadalje ostalo.

ŠD

Izdaja: Keramična industrija Liboje. Ureja: odbor za informacije. Odgovorni urednik: Majda Oblak. Izhaja štirikrat letno. Telefon 063/737-120. Tisk: REK DO Tiskarna Titovo Velenje. Naklada 800 izvodov.

Podeljena priznanja krvodajalcem KS Liboj

Krajevna organizacija RK Liboje je 6. 12. 1981 v dvorani Svobode Liboje slovesno podelila priznanja krvodajalcem, ki jih je bilo kar 76.

Slovesnost je popestril kulturni program, ki ga je pripravila osnovna šola Liboje in tamburaški zbor DPD Svobode Liboje,

Vse navzoče je pozdravila v.d. predsednika RK tov. Čretnik Jerica, ki je v kratkem govoru poudarila veliko humanost vseh krvodajalcev, saj s to akcijo rešujejo nešteta človeška življenja.

Nato je sledila podelitev priznanj in zlatih plaket. Priznanja so bila podeljena glede na število dajatev krvi.

Za 5 x darovano kri

1. Dolenc Vlasta
2. Deršek Hilda
3. Draškovič Marinka
4. Dosedla Rafi
5. Egerlič Milica
6. Feldin Ivanka
7. Feldin Janez
8. Guček Andrej
9. Grum Bojana
10. Habrun Štefan
11. Hamar Marija
12. Hafner Ciril
13. Jurak Ivan
14. Kveder Milan
15. Kos Olga
16. Kos Jože
17. Križnik Metka
18. Kalšek Silva
19. Kolar Helena
20. Kosar Milan
21. Lukež Čedo
22. Napotnik Simon
23. Obreza Anton
24. Pilko Martina
25. Pilko Martin
26. Pečnik Viktorija
27. Planinšek Franc
28. Pinter Darko
29. Rotar Mirko
30. Rihter Marjan
31. Rozman Ljubo
32. Srebot Angela
33. Selič Amalija
34. Šket Avgust
35. Štajner Cilka
36. Štefančič Karel
37. Škrilin Anton
38. Šimonc Berta
39. Veselko Rudi
40. Zorič Miroslav
41. Zupanc Antonija

za 10 x darovano kri

1. Dosedla Kristina
2. Dosedla Bojan
3. Elero Vinko
4. Golavšek Karolina
5. Jurak Anton ml.
6. Kelner Ivan
7. Puljek Ivan
8. Sobočan Ignac
9. Šinkovec Stane
10. Šalej Jože
11. Štorman Marjan
12. Šeško Janko
13. Videc Marija

za 15 x darovano kri

1. Ancelj Janez
2. Beškovnik Milica
3. Dolenc Milan
4. Kroflič Marjana
5. Kelner Ivan
6. Koštomaj Vlado
7. Lopert Ana
8. Planinšek Marija
9. Zupanc Tihomir

za 20 x darovano kri

1. Maček Martina
2. Punčec Antonija
3. Štajner Julijana
4. Markuš Stanko
5. Koštomaj Lado
6. Lopert Ana

Zlate značke za 25 x darovano kri so prejeli:

1. Adrinek Vlado
2. Hirschberger Ursula
3. Kelner Edo
4. Punčec Jože
5. Satler Ivanka
6. Verk Frida

Po končani podelitvi je bila skromna zakuska za vse krvodajalce. Škoda je, da jih je nakaj manjkalo in da se marsikateri vabljeni ni odzval, da bi dal tako priznanje vsem darovalcem krvi.

Vsem, ki so prejeli zlate plakete oz. priznanja iskreno čestitamo in upamo, da bodo prejela priznanja tudi v bodoče vplivala na humanost in čut do sočloveka in se bodo tudi drugi odločili za darovanje krvi.

Čretnik Jerica

Usposabljanje delovnih ljudi in občanov v izobraževalni sezoni 1981/82

Ustavna pravica in dolžnost vsakega delovnega človeka in občana je braniti domovino. To svojo pravico in dolžnost pa bomo občani lahko izpolnjevali le takrat, ko bomo zanj dobro usposobljeni in pripravljeni. Pripravljamo se nanjo preko različnih oblik usposabljanja v oboroženih silah, civilni zaščiti, narodni zaščiti in preko drugih oblik. Ena takih oblik usposabljanja je tudi usposabljanje delovnih ljudi in občanov za naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Program tega usposabljanja je načrtovan dolgoročno, tako, da v vsaki izobraževalni sezoni zajema nekaj tem.

V letošnji izobraževalni sezoni so predpisane naslednje teme:

1. Delovanje družbenopolitičnega in družbenoekonomskega sistema v KS in TOZD v vojni in drugih izrednih razmerah.
2. Oklepna sredstva in vodenje boja proti njim.

3. Mobilizacija v različnih pogojih.
4. Diverzantsko delovanje.

Prvi dve temi se bodo izvedli do konca letošnjega leta v obliki predavanj v vsaki krajevni skupnosti. Drugi dve temi pa bosta izšli v decembrski številki "Naše obrambe". Za to številko "Naše obrambe" pa je svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito skupščine občine Žalec sprejel sklep, da se brezplačno razdeli v vsa gospodinjstva v občini in da se temi obravnavata v obliki razgovora do konca marca 1982 v vsaki KS.

Obsežen program usposabljanja delovnih ljudi in občanov za izobraževalno sezono 1981/82 nam nalaga velike obveznosti, saj pričakujemo, da bo pouk obiskalo v naši občini preko 18.000 prebivalcev.

Novost v letošnji izobraževalni sezoni je, da bodo občani vabljeni na usposabljanje z vabili. S tem želimo doseči večjo demokratič-

nost pouka. Kljub temu se bo prisotnost ugotavljala na samem usposabljanju. Kdor ne bo mogel prisostvovati v terminu, v katerem bo vabljen, bo imel na razpolago drug termin, tako, da ne bo nobenih razlogov za opravičevanje.

Na ta način bo prišla do izraza zavest naših delovnih ljudi in občanov, saj bomo z množično udeležbo na predavanjih dokazali, da je postala splošna ljudska obramba in družbena samozaščita, zlasti pa priprave nanjo, sestavni del našega življenja in dela.

Občinski sekretariat
za ljudsko obrambo Žalec

Verdevovemu Antonu v slovo

Ni bil keramik, ampak opekar v opekarni Ložnica, vendar je bil ravno tako naš upokojenec, saj je bila opekarna Ložnica svoj čas naša last in tako tudi njeni upokojenci naša skrb. Pokojni Verdev se je z resničnim veseljem udeleževal srečanja z vsemi upokojenci Keramične, zato nismo mogli verjeti, da je omagal ter klonil pred zahrbtno boleznijo in ga ne bo več na prihodnjem srečanju. Kako vesel in ponosen je bil na ljudi kateri imajo v kolektivu največjo skrb, da so lepo sprejeti ob njihovem prihodu. Ob zadnjem srečanju ga je zanimalo, kako napreduje kolektiv. Veselemu razpoloženju v domu Svobode ni hotelo biti konca, kot da bi slutil, da je zadnjič med svojimi upokojenimi sotovariši.

Tudi v okolju, kjer se je rodil, odrasčal in živel je bil spoštovan, kar so vaščani dokazali 11. novembra 1981. leta, ko smo se od njega poslovljali na pokopališču na Ponikvi pri Žalcu.

Vsem sorodnikom, znancem in prijateljem izrekamo člani kolektiva Keramične industrije iz Liboj globoko sožalje.

Tone M.

Robidovi Aniki v slovo

Žalostni so dnevi v letu, ko izavimo, da je umrl naš delavec oziroma naš upokojenec. Težko je poslanstvo, katerega moramo člani kolektiva narediti na raznih pokopališčih. Tudi 2. oktobra je bil tak žalosten dan, ko smo se zbrali na pokopališču v Grižah ter se zadnjič poslovili od naše nekdanje sodelavke Anike. Dolgo je šestnajst let, namreč toliko časa je bila med libojškimi keramiki, in še bi bila, vendar ji je bolezen tako načela zdravje, da se je morala invalidsko upokojiti.

Kljub temu, da je bila invalidsko upokojena, ni počivala, ampak je po svojih močeh in koliko ji je dopuščalo zdravje, pomagala na polju bratu Mihi in svakinji Faniki. Ker je bila prizadevna in dobra za vse domače, ni bila osamljena v zadnjih urah svojega življenja. Vsi so ji stali ob strani ter ji krajšali ure v njeni neozdravljivi bolezni, oktobra 1981. leta pa je zavedno zatisnila svoje trudne oči.

Domačim in sorodnikom izrekamo člani kolektiva Keramične ind. Liboje globoko sožalje.

Tone M.

Tovarišu Saviču v slovo

6. oktobra 1981. leta je prišla žalostna novica v naš kolektiv, da je bil žrtev prometne nesreče sodelavec tov. Savič Svetozar. Ker ob tem tragičnem koncu njegove življenjske poti ni bilo nobenega od svojcev, smo se mi vsi, kateri smo zadolženi za pogrebe in drugi v prvi vrsti tov. Zorka potrudili, ter našega sodelavca dostojno pospremili na njegovo zadnjo pot na pokopališče v Griže.

Že ob sami nesreči smo bili pretreseni, da je bil tako žalostni konec njegove življenjske poti. Še bolj pa nas je presunila novica, da so se po enem tednu našli svojci ter njegove posmrtno ostanke dali izkopati in prepeljati v daljno Srbijo v rojstni kraj.

Ni mu bilo usojeno, da bi delal med nami več kot dve leti, še manj pa, da bi zavedno ostal v slovenski zemlji, katera mu je pomenila drugi dom.

Slava njegovemu spominu!

Tone M.

ZAHVALA

Ob tragični izgubi brata Plahuta Adolfa se iskreno zahvaljujem oddelku Strugarne za denarno pomoč in tov. Mlinariču za poslovilne besede ter vsem tistim, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žaluoja sestra Marija Vidmajer

Obvestilo

Dne 26. 11. 1981 ob 10. uri smo v razvrščevalnici TOZD Ploščice izžrebali dobitnike nagrad za pravilno rešeno križanko.

I. nagrada — jedilna garnitura
tov. Alenka Lukež

II. nagrada — garnitura BK
tov. Golavšek Albina

III. nagrada — garnitura ČK
tov. Žagar Mihael

Srečnim dobitnikom čestitamo!

Uredništvo

Upokojila se je Rihter Danica

Dne 2. 12. 1981 se je od našega delovnega kolektiva poslovila in šla v zasluženi pokoj tov. Rihter Danica. V Keramično industrijo Liboje

50-letniki

6. decembra 1981. je srečal Abrahama tov. Zemljak Martin iz TOZD Ploščice.

Ob srečnem trenutku želimo, da se mu izpolnijo vse želje in da bi mu zdravje bolj zvesto služilo kot doslej.

Uredništvo

je prihajala vsak delovni dan od 16. 7. 1947. dalje. Najprej je delala kot strugarka v strugarni, zaradi poklicne bolezni pa je zadnja leta morala opravljati dela in naloge re-tušerke. Kot mladinka se je udeležila brigadske delovne akcije pri gradnji železnice bratstva in enotnosti Brčko-Banoviči.

Kasneje je bila večkrat izvoljena v razne samoupravne organe, kar

dokazuje, da je med sodelavci uživala ugled in zaupanje.

Tov. Rihter Danici se ob odhodu zahvaljujemo za požrtvovalnost v času preživetem v kolektivu, saj je njemu podarila svojo mladost in zdravje. Želimo, da bi še mnogo let bila pri moči in uživala zasluženi pokoj.

Uredništvo

Pesem ljudskega izročila

Tokrat namesto humorja objavljamo pesem, ki se je ohranila le v ljudskem izročilu in je za nas savinčane še vedno aktualna, saj še nismo iztrebili pridelovanja hmelja. Seveda pa ne kupčujemo z njim več tako kot včasih in tudi pridelujemo ter obiramo ga bolj moderno. Prispevek nam je poslal upokojenec tovariš Podlesnik Alojz.

*Od Savinjske doline, posebno od Žalčanov
vam hočem povedat kak s hmeljam barantajo
se s hmeljam pečat je dobra obrt,
a judovsko špekulacijo je treba dobro razumet.*

*8. avgusta zgodnji hmelj je zrel
do petnajstega je tudi pozni dozorel
v ženski tabor se žalec spremenil,
ker velike trume jih pride od vseh strani
posebno Dolenjk, ker hmelj obirat vse hiti.*

*Ko svit se naredi zjutraj ob četrti uri že
voditelj dolenjskih žensk na dvorišču že kriči
deklejte zdaj morate vstat in pejte
pridno in lepo hmelj obejrat.*

*Ovi ki ga sušijo zaspano gledajo,
ki noč in dan s hmelom dost opraviti imajo
oni ki ga klačijo, celi mastni so kakor bučele
zgledajo ki osek na nogah v panj si nosijo.*

*8. septembra je rojstvo božje matere, takrat v Petrovče
pride vse in le o hmelju govore
po čem je hmelj, počem si ga dal
al ga boš naprej držal.*

*Prekupci in judi ga nič ne sadijo
pa tudi nič ne obirajo
a vendar največ dobička
od hmelja imajo.*

*Zatorej dragi hmeljarji vi
le v zadrugo vsi, da skup ga bomo prodajali
da ne bodo ljudje
ob našem delu živeli.*

*Posilena milostiva v Žavc pri Virantu
če od savinske doline zapojem ven me vržejo
zatorej dragi gosti vi h Kranc, Hrovatu, Hodniku vsi
ker tamkaj bol prijazni so ljudi.*

NAGRADNA KRIŽANKA

KIL	NAJLEPŠE SLOVENSKO JEZERO	TPVARNA ČEVLJEV V ŽELE- ZNIH	DOMAČE PLATNO	BABIČA	REMIČNI ZNAK ZA IRIDIŽ	INDU- STRIJSKA RASTLINA	VRSTA JUH IZ KOLINSKE	GRŠKA BOGINJA MODROSTI
ZAŠČI- TNICA								
DELAVEC V LABO- RATORIJU								
VRSTA OGLTINO- VODIKA					SVETOPIS. OSEBA LESENA OP. PLOŠČA			
AL IN IO. ČRKA			ALENKA PINTARIČ			REMAK ZA RADON SPODJE HLAČE		
AVTOMOB. OZNAKA SPLITA			RASA, PLEME	INDIJSKO SV. MESTO KRILO RIM. KONJENICE				
REKA, KI TEČE SMOZI KARLOVAC NAPAD							DEL PACI- FIRA Z MNOGIMI OTOKI	KIL
								KIL
SESTAVIL ŽUPAN DRAGO	AVT. OPA- RA ZA ROTOR	ŽIVALI ČLOVEK BREX, PIMENTA	TOJE MOŠKO IME	RISAL PIZMONI BRUNO	STARO MESTO NA KRETI	ŽIVI NA RACUN DRUGEGA RADIJ		VRSTA METULJA
CIMA, POGANJEK				KDOR KAV ZAGRESI			KIL OLEG VIDOV	CENTER
ŠPANSKI VRKLIK NA BI- ROBORBA				KAR SE NAMIZJE ČENKA IZ BONITEV		HITER TEK	NATVISJE AMERISKO FILMSKO PRIZNANJE	LATVEZH IME PESNIK DESTOVNA KAZUHA
KIL	SKLOPSON M.IME ITALIJAN- SKA REKA				STOPANJE V SNEGU KVS. SNAVAR (HANS)		NAŠA VEČJA KANA PIRKA OSKAR HODALES	
3,14...			KOROS JEKIRO			LJUBLJAN- SKI LOKAL		MOŠKO IME NAZIV
RASTLINA VETRNICA			PESNITEV			TROPSKA ROZA VOZ PODO- BEN KOSI		
POROČE- VALEC						MODRI OBLOK NAD NAMI	KIL IZDELAVA- LEC MILA SESTANEK	
							SANJE IMETERA- NA CLARCA	LETOVIŠČE PRI OPATITI
				RUSKA REKA				HISA KTER SMA BOMA
				FRANCOIS. REKA KI TEČE ČEZ GRENOBLE			VERDITEVA OPERA ŠPANSKI ČLENIK	... BABA IN 40 REZBOVNI.
								KIT, BET
								VRSTA CI- TROENOV. AVTOMO- BILA

REŠITVE ODDATI DO 20. 1. 1982

